

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Kędzierzynie – Koźlu oskarżyła M. N. o to, że w dniu 12 maja 2018 roku na trasie P. ul. (...) ul. (...) kierował motorowerem marki R. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,17 mg/l, 1,21 mg/l, 1,14 mg/l, 1,4 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kędzierzynie – Koźlu sygn. akt II K 619/17 za kierowanie motorowerem w stanie nietrzeźwości, jednocześnie nie stosując się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu w sprawie II K 619/17 zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. A, A1 i motorowerów tj. o przestępstwo z art. 178 a § 4 k.k.

Po przeprowadzonym postępowaniu dowodowym Sąd ustalił stan faktyczny, który w ocenie Sądu nie budził wątpliwości w zakresie stawianych oskarżonemu przez oskarżyciela zarzutów. Przede wszystkim Sąd stan faktyczny ustalił w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego M. N., dowodów z dokumentów w postaci protokołu badania na zawartość alkoholu, a także dokumentach obrazujących aktualną sytuację życiową oskarżonego.

Mając na uwadze bezsporne i jasne dowody wyrokiem Sądu z dnia 08 października 2018 roku M. N. został uznany winnym popełnienia zarzucanego czynu i wymierzona została mu kara z zastosowaniem art. 37 a k.k. w wymiarze 6 miesięcy ograniczenia wolności, nadto orzeczony został dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz świadczenie pieniężne w kwocie 10.000,00 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary i środków karnych przewidzianych w art. 53 § 1 i 2 k.k. Zgodnie z tymi przepisami, Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (art.53 § 1 k.k.).

Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego (art.53 § 2 k.k.).

Nadto Sąd miał na uwadze przepis art. 58 § 1 k.k. – iż jeżeli ustawa przewiduje możliwość wyboru rodzaju kary, a przestępstwo z art. 178 a § 4 k.k. jest zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat sąd orzeka karę pozbawienia wolności tylko wtedy, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary.

Przy wymiarze kary Sąd miał na względzie przede wszystkim okoliczności przedmiotowe i podmiotowe. Istotnie oskarżony prowadził motorower będąc w stanie nietrzeźwości i w warunkach powrotu do przestępstwa co jest oczywiście wysoce naganne. Trzeba jednak mieć na uwadze, że oskarżony prowadził motorower na niewielkim odcinku trasy, gdzie natężenie ruchu było w zasadzie żadne. Przestępstwo zarzucane oskarżonemu zagrożone jest karą pozbawienia wolności w wymiarze od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności. Sąd w danej sytuacji zastosował art. 37 a k.k., który pozwala na orzeczenie innej rodzajowo kary aniżeli pozbawienie wolności, a to w myśl zasady wyboru kary wynikającej z art. 58 § 1 k.k. – iż jeżeli ustawa przewiduje możliwość wyboru rodzaju kary, a przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat sąd orzeka karę pozbawienia wolności tylko wtedy, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary.

Nie bez znaczenia przy wymiarze kary pozostawała dotychczasowa karalność oskarżonego. Oskarżony był bowiem uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kędzierzynie – Koźlu z dnia 12 grudnia 2017 roku w sprawie II K 619/17 za przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k. na karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych przy ustaleniu wartości jednej stawki na kwotę 40,00 złotych. Niemniej w ocenie Sądu kara pozbawienia wolności, którą jest to

przestępstwo zagrożone – z uwagi na charakter czynu winna być zasadniczo orzeczona jako kara bezwzględna byłaby w stosunku do oskarżonego zbyt surowa. Oskarżony bowiem zrozumiał naganność postępowania, stale pracuje, regulując zobowiązania wobec wierzycieli, także realizuje obowiązek alimentacyjny. W ocenie Sądu wymierzona wobec niego kara ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym spełni swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze. Dolegliwość i wysokość tej kary – wywoła zrozumienie u oskarżonego i w społeczeństwie, że za naganne zachowanie należy ponieść adekwatną i sprawiedliwą karę.

Kara wymierzona w stosunku do oskarżonego uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu, zważywszy przecież na orzeczone środki karne w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000,00 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, które niewątpliwie wzmocniają dolegliwość orzeczonej kary i odniosą cel wychowawczy i zapobiegawczy.

Sąd obciążył oskarżonego kosztami procesu, uznając iż oskarżony który pracuje, jest osobą młodą jest w stanie bez uszczerbku koniecznego dla utrzymania siebie i rodziny ponieść koszty procesu.